

O tom, co je Folkotoč, se asi není třeba nějak obšírně rozepisovat. Jednak (doufejme) už tento projekt vzájemné podpory a vyměňování koncertů mezi „mladými“ kapelami snad trochu vstoupil do širšího povědomí FCT publika, jednak (a to hlavně) se o něm úplně všechno dočtete na jiném místě tohoto serveru.

V prvním ročníku (2001/2002) bylo možné slyšet všechny zúčastněné skupiny společně pouze na společném CD. Letos (ročník druhý, 2002/2003) sice není jisté, zda se podobnou desku povede vytvořit, za to se ale podařilo zorganizovat První folkotočový festival.

Nelehký úkol uvést tuto akci v život vzal na svá bedra kapelník chomutovských Lidee noire a duchovní otec Folkotoče **Martin Šíl**. Za podpory města Kadaň dospěly přípravy ke konci a v pátek 19.zář 2003 se ke kadaňskému kulturnímu stánku jménem Orfeum sjelo pět kapel ze čtyř českých měst.

Orfeum je bývalé kino s tuze příjemným interiérem a výbornou akustikou a vejde se do něj asi tak 180 lidiček. Klíčová otázka, kterou si v mučivém napětí klade každý pořadatel, zní: „Kolik z těch 180 míst se zaplní?“ Nu, zprvu to nevypadalo moc vesele, ale když přehlídka ve čtvrt na osm začínala, bylo líp a postupně na přiměřeně pohodlné židle usedlo něco přes padesát posluchačů. Hned na začátku s radostí prohlašuji, že byli skvělým publikem!

Já nemám rád slovo moderátor nebo konferenciér - už proto, že pro něj v češtině nenacházím dostatečně výstižný protějšek (zkuste navrhnout něco pěkného) a taky proto, že dobrých nositelů tohoto titulu je pohříchu málo. Použiji tedy košatější výraz průvodce večerem. Tím průvodcem - a rovnou říkám, že výborným - byl **Pepa Štross**. Jeho uvádění má spád, má vtip, má dostatek informací o kapelách, má dar získat si obecenstvo, aniž by se jakkoli podbízel. Vždy s chutí si poslechnu verše, bajky či příběhy, kterými vyplňuje čas nutný například k nazvučení muzikantů.

Číslo jedna měla v programu blovická skupina **Toman a lesní panna**. Tentokrát přijela ve třech, jelikož prochází právě jakousi menší přestavbou členstva. To umožnilo Romaně Tomáškové, která se obvykle věnuje pouze baskytaře, předvést v plném rozsahu svůj multiinstrumentalismus. Muzice „Tomanů“ se hned podařilo vytvořit romantickou atmosféru a obecenstvo ji příznivě přijímalo.

Další (a nikoli poslední) tříčlennou sestavou večera bylo pražské **Šantré**. Dosud se uspokojivě nevysvětlilo, co tento název znamená. Pepa Štross sice naznačoval možné překlady z francouzštiny, maďarštiny, dokonce i z mongolštiny, ale ani jednou z něj český význam tohoto slova nevypadnul. Šantré hraje ve třech lidech pořád a hraje dobře. Já už jsem se na stránkách tohoto serveru v minulosti nad jejich hudbou rozplýval, tak budu stručný. Přijeli v dobré formě, jejich zpěvačce Ince to slušelo a zpívalo znamenitě, kytara a bezpražcová basa v rukou jejich kolegů dělaly zajímavý doprovod, zkrátka z pódia se nesla do sálu vlna energické a nápadité hudby.

Do třetice všeho dobrého vkročili na prkna jeviště **Lidee noire**. To je těleso takřka domácí, z nedalekého Chomutova, vedené již zmíněným Martinem Šílem. Tomu se po četných výměnách spoluhráčů daří konečně držet své tři hudebnice pohromadě už delší dobu a tak nám mohli předvést jeden ze svých lepších výkonů. Dlužno podotknout: ze spolehlivých zdrojů vím, že nejtěžším úkolem kapely bylo využít přidělenou dvacetiminutovku pro odehrání co největšího množství písní, protože obvykle tvoří značnou část jejich vystoupení vyprávění různých zajímavých příhod a příhodiček. Zvládli do to a předložili k poslechu patřičnou porci melodických kousků.

Díky svižné práci plzeňského zvukaře Tomáše Fanty a jeho pomocníka byly prodlevy mezi jednotlivými bloky maličké a tak se za několik minut mohla dát do díla pražská skupina **Jauvajs**. Ta se oprávněně pyšní čerstvým ziskem Krtečka z letošní Zahrady. Možná díky tomu, možná i díky mnohým zkušenostem, se mi zdálo, že se konečně na scéně trochu odvážali, jak k tomu řada jejich skotských a irských dupáků vybízí. A to bylo dobře a snad jim to pomohlo překonat dočasnou nepřítomnost houslistky. I ve třech podali dobrý výkon a jejich závěrečná skladba Zemědělec mne skoro přiměla k tanci. Jen proto, že jsem nechtěl narušovat dosud dobré zážitky diváků svým neumělým křepčením, odebral jsem se raději do zákulisí připravit se na vlastní produkci.

Šestičlenná **Strašlivá podívaná** byla nejpočetnějším tělesem večera a tak zvučení chvíli trvalo - i když i tak to nebylo více než deset minut, které daly vyniknout vypravěčskému talentu Pepy Štrosse. Výkon naší kapely pochopitelně hodnotit nebudu. Tedy vězte jen, že za výborného zvuku na pódiu se nám hrálo náramně dobře. Přivezli jsme do Kadaně dvě úplně nové písničky a obvyklou dávku naší emotivní muziky, a to všechno bylo obecenstvem přijato s bouřlivým ohlasem, takže jsme si na pódiu ještě chvíli pobýli a to je moc příjemné.

A to nebylo všechno. Třešničkou na hudebním dortu byl patron Folkotoče **Jarda Samson Lenk**

Festival Folkotoče v Kadani

Napsal uživatel Petr Merxbauer
Pondělí, 29 Zář 2003 04:00

, tentokrát jako písničkář. Řady v hledišti doplnili všichni zúčastnění hudebníci - zde musím s potěšením poznamenat, že i do té chvíle ti, kdož se nechystali na vlastní vystoupení, bedlivě kolegy z Folkotoče poslouchali a jak jsem mohl vnímat, užívali si příjemného poslechu i jako diváci.

Jestliže byla dosud atmosféra v sále více než znamenitá, s příchodem Samsona se ještě trochu vylepšila! Není to planá lichotka, když prohlásím, že Jarda je sluníčkem dobré nálady. Hrál a zpíval výborně a ukázal, že právem patří do nejvyšší ligy folkových muzikantů. Když po dvou přídavicích odcházel, provázel ho dlouhý potlesk a výborná nálada.

Co říci závěrem - jak jste jistě poznali, mně se festiválek líbil! Má-li někdo pocit, že té chvály je trochu moc, mohu říci pouze: škoda, že tam nebyl, přesvědčil by se na vlastní oči a uši!

A protože už zazněly různé ohlasy akce, mohu zodpovědně prohlásit, že kromě mne byli na výsost spokojeni všichni muzikanti i lidé v publiku.

Přeji tedy dalším "sletům" Folkotoče alespoň stejně příjemnou pohodu a samozřejmě taky větší návštěvnost!